

Dacziné Zöldi Eszter¹

Az Európai Unió Bíróságának C-823/18. P. sz. GEA Group AG kontra Bizottság ügyben született ítélete – az egyenlő bánásmód elve

The judgement of the European Court of Justice in the Case C-823/18. P. GEA Group AG v Commission – the principle of equal treatment

Abstract

This case study attempts to summarize the merits of the judgement made by European Court of Justice in a cartel case in which the European Court of Justice attempted to determine the proportions of the fine imposed applicable to the various members of the group of undertakings bearing in mind the requirement of the principle of equal treatment.

Tárgyszavak: versenyjog, kartell, Európai Unió Bírósága, egyenlő bánásmód elve

Keywords: competition law, cartel, European Court of Justice, principle of equal treatment

1. Bevezetés

Az Európai Unió Bírósága („Bíróság”) a 2020. november 25-én kihirdetett ítéletében² az Európai Unió Bírósága Törvényszékének („Törvényszék”) 2018. október 18-i GEA Group AG („GEA Group”, „GEA”) kontra Európai Bizottság („Bizottság”) ügyben hozott ítéletét³ hatályon kívül helyezte és az ügyet abból a célból, hogy az elsőfokon felhozott valamennyi jogalapról rendelkezzen, visszautalta a Törvényszék elé. A Bíróság a költségekről nem határozott.

A Bíróság előtti eljárásra a Bizottság által benyújtott fellebbezés révén azért került sor, mert a Törvényszék megsemmisítette a Bizottság által a GEA Groupal szemben folytatott eljárásban hozott, a 2009. november 11-i⁴ végleges bizottsági határozat („2009. évi határozat”) módosításáról

szóló 2016. június 29-i⁵ végleges bizottsági határozatot („a vitatott határozat”).

1.1. A jogvita előzményei és a vitatott bizottsági határozat

A GEA Group 2005-ben a Metallgesellschaft AG („MG”) és egy másik társaság egyesülése útján jött létre. Az MG a végső anyavállalat volt, amelynek 2000 előtt közvetlenül vagy a leányvállalatain keresztül irányítása alatt állt a Chemson Gesellschaft für Polymer Additive mbH („OCG”) és a Polymer Additive Produktions und Vertriebs GmbH („OCA”). 2000. május 17-én az MG átruházta az OCG-t, amelyet Aachener Chemische Werke Gesellschaft für glastechnische Produkte und Verfahren mbH-vá („ACW”) neveztek át. Az OCA 2000 májusában bekövetkező megszűné-

¹ Vizsgáló, Gazdasági Versenyhivatal – Nemzetközi Iroda.

² 2020. november 25-i GEA Group AG kontra Európai Bizottság ítélet, C-823/18 P., ECLI:EU:C:2020:426 („a Bíróság ítélete”).

³ GEA Group AG kontra Bizottság, T-640/16, EU:T:2018:700.

⁴ C(2009) 8682, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52010XC1112\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52010XC1112(01)).

⁵ C(2016) 3920, https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:1AazgJC2HJ0J:https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/38589/38589_4951_5.pdf+&cd=2&hl=hu&ct=clnk&gl=hu&client=firefox-b-e.

sét követően e társaság tevékenységeit egy 2000. augusztus 30-tól Chemson Polymer Additive AG („CPA”) elnevezésű társaság vette át, amely a megtámadott ítélet kihirdetésének napján már nem tartozott ahhoz a csoporthoz, amelynek a GEA volt a végső anyavállalata.

A Bizottság 2009. évi határozatában megállapította, hogy bizonyos vállalkozások megsértették az EK 81. cikkét⁶ és az EGT-megállapodás⁷ 53. cikkét⁸ azzal, hogy versenyellenes megállapodások és összehangolt magatartások két csoportjában vettek részt az Európai Gazdasági Térség egész területén, amelyek egyfelől az ónstabilizátorok ágazatát, másfelől pedig az epoxidált szójajolaj és az észterek ágazatát („ESBO/észterek ágazat”) érintették.

A 2009. évi határozatában⁹ a Bizottság megállapította, hogy az MG jogutódjaként a GEA felelős a teljes jogsértési időszakban¹⁰ – beleértve az 1991. szeptember 11. és 2000. május 17. között az OCG által és az 1997. március 13. és 2000. május 17. között az OCA által elkövetett jogsértéseket is – az ESBO/észterek ágazat piacán elkövetett jogsértésekért. Ezenkívül az OCG jogutódjaként az ACW-t

szankcióval sújtották egyrészt az OCG által a teljes jogsértési időszak alatt elkövetett jogsértésért, másrészt az OCA által az 1999. szeptember 30. és 2000. május 17. között elkövetett jogsértésért, miközben ez utóbbi 100%-ban az OCG tulajdonában volt. Az OCA jogutódjaként a CPA-t szankcióval sújtották egyrészt az OCA által az 1997. március 13. és 2000. május 17. között elkövetett jogsértésért, másrészt az OCG által az 1995. szeptember 30. és 1999. szeptember 30. között elkövetett jogsértésért, miközben ez utóbbi 100%-ban az OCA irányítása alatt állt. A fenti jogsértések megállapítása mellett összesen 3 346 200 euró bírság kiszabására is sor került.

2010. január 28-án a GEA megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be a 2009. évi határozat ellen a Törvényszékhez, amelyet azonban a Törvényszék a 2015. július 15-i ítéletében¹¹ elutasított. Ezen ítélettel szemben nem terjesztettek elő fellebbezést.

Ezt követően, 2009. december 15-én az ACW felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy a 2009. évi határozatban vele szemben kiszabott bírság összege meghaladja az 1/2003. rendelet¹² 23. cik-

⁶ Lásd az EUMSZ 101. cikke.

⁷ Az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló 1992. május 2-i megállapodás.

⁸ (1) E megállapodással összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a Szerződő Felek közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása az e megállapodás hatálya alá tartozó területen a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;
b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;
c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;
d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor – a vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja; hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből, anélkül hogy:

a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy az érintett termék jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

⁹ 2009. évi határozat 1. cikke (2) bekezdésének k) pontja.

¹⁰ 1991. szeptember 11. és 2000. május 17. között.

¹¹ GEA Group kontra Bizottság, T-45/10, nem tették közzé, EU:T:2015:507.

¹² A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex:32003R0001>.

kének (2) bekezdése¹³ szerint megengedett, a forgalma 10%-ának megfelelő felső határt, aminek hatására a Bizottság 2010. február 8-án elfogadta a 2009. évi határozatot módosító végleges határozatot („a 2010. évi határozat”). A 2010. évi határozatban a Bizottság megállapította, hogy a bíróság, amelynek a megfizetésére az ACW-t egyrészt a GEA-val és a CPA-val, másrészt pedig a GEA-val egyetemlegesen kötelezték, meghaladta a forgalmának 10%-ában meghatározott felső határt, és így valóban indokolt volt módosítani a 2009. évi határozatot. 2010. április 20-án azonban a GEA megsemmisítés iránti keresetet terjesztett elő a 2010. évi határozattal szemben a Törvényszék előtt, és másodlagosan kérte, hogy a Törvényszék módosítsa a vele szemben kiszabott bírság összegét. A Törvényszék a 2015. július 15-i ítéletével¹⁴ megsemmisítette a 2010. évi határozat a GEA-t érintő részét azzal az indoklással, hogy a Bizottság megsértette a GEA védelemhez való jogát azáltal, hogy a 2010. évi határozatot anélkül fogadta el, hogy a felperest azt megelőzően meghallgatta volna. A Törvényszék ítélete ellen nem terjesztettek elő fellebbezést.

A Törvényszék ítélete¹⁵ nyomán fogadta el a Bizottság 2016. június 29-én a vitatott határozatot, amely kis mértékben módosította a 2010. évi határozat szövegét a bírságok megfizetése vonatkozásában, és amelyben a Bizottság a bírságok esedékességének időpontját 2010. május 10-ben állapította meg.

1.2. Az Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

2016. szeptember 8-án a GEA a vitatott határozat megsemmisítése iránt keresetet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához. A GEA a keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a Törvényszék semmisítse meg a vitatott határozatot, másodlagosan pedig azt, hogy csökkentse a bírság összegét, valamint a bírság megfizetésére és a késedelmi kamatok kezdő időpontjára állapítson meg egy, a vitatott határozat elfogadása utáni új időpontot. E keresetben a GEA öt jogalapra hivatkozott, amelyek közül az elsőt az elévülési szabályok megsértésére, a másodikat az EUMSZ 266. cikk¹⁶ és a védelemhez való jog megsértésére, a harmadikat az 1/2003. rendelet 23. cikke (2)¹⁷ és (3) bekezdésének¹⁸ megsértésére, a negyediket az egyenlő bánásmód elvének megsértésére, a két részből álló ötödik jogalapot pedig a hatáskörtúllépésre és az indokolási kötelezettség megsértésére alapította.

A megtámadott ítéletben a Törvényszék helyt adott a negyedik jogalapnak, valamint az ötödik jogalap első részének, és – mivel úgy ítélte meg, hogy a kereset többi jogalapját nem szükséges megvizsgálni – megsemmisítette a vitatott határozatot és kötelezte a Bizottságot a költségek viselésére. A Törvényszék ítéletével¹⁹ szemben a Bizottság jogorvoslattal élt a Bíróság előtt.

¹³ (2) A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

a) megsértik a Szerződés 81. vagy 82. cikkét; vagy

b) megszegik a 8. cikk alá tartozó ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot; vagy

c) nem teljesítik a 9. cikk szerinti határozat alapján kötelező érvényű kötelezettségvállalást.

A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át. Amennyiben egy társulás jogsértése a tagok tevékenységéhez kapcsolódik, a bírság nem haladhatja meg a társulás jogsértésével érintett piacon működő tagjai teljes forgalma összegének 10%-át.

¹⁴ T-189/10, EU:T:2015:504; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A62010TJ0189>.

¹⁵ T-189/10, EU:T:2015:504; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A62010TJ0189>.

¹⁶ Az az intézmény, szerv vagy hivatal, amelynek aktusait az Európai Unió Bírósága semmisnek nyilvánította, vagy amelynek mulasztását az Európai Unió Bírósága a Szerződésekkel ellentétesnek nyilvánította, köteles megtenni az Európai Unió Bírósága ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ez a kötelezettség nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a 340. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak.

¹⁷ (2) A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

a) megsértik a Szerződés 81. vagy 82. cikkét; vagy

b) megszegik a 8. cikk alá tartozó ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot; vagy

c) nem teljesítik a 9. cikk szerinti határozat alapján kötelező érvényű kötelezettségvállalást.

A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át. Amennyiben egy társulás jogsértése a tagok tevékenységéhez kapcsolódik, a bírság nem haladhatja meg a társulás jogsértésével érintett piacon működő tagjai teljes forgalma összegének 10%-át.

¹⁸ (3) A bírság mértékének meghatározásakor tekintetbe kell venni mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát.

¹⁹ 2018. október 18-i GEA Group kontra Bizottság ítélet (T-640/16, EU:T:2018:700).

2. A főtanácsnoki indítvány

Az ügyben Giovanni Pitruzzella főtanácsnok járt el. A főtanácsnoki indítványát²⁰ 2020. június 4-én ismertette a Bírósággal, amelyben kitért a fellebbezés elfogadhatóságának a kérdésére, valamint a fellebbezési jogalapok értékelésére, amelyekkel kapcsolatban megállapította, hogy a fellebbezés elfogadható, és hogy a Bizottság által felhozott mindkét fellebbezési jogalap megalapozott. Mindezekre tekintettel a főtanácsnok indítványában azt javasolta a Bíróságnak, hogy nyilvánítsa elfogadhatónak a Bizottság fellebbezését, helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2018. október 18-i ítéletét²¹ és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé határozathozatal céljából. A költségviselésről a Bíróságnak nem szükséges határoznia.

3. A Bíróság előtti eljárás

3.1. A felek kérelmei az Európai Bíróság előtt

A Bizottság a 2018. december 27-én benyújtott keresetében kérte, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét, valamint hogy a Bíróság kötelezze a GEA-t mind a Törvényszék, mind pedig a Bíróság előtt felmerült költségek viselésére.

A GEA viszonykeresetében kérte a Bíróságot, hogy a Bizottság által benyújtott fellebbezést utasítsa el és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

3.2. A fellebbezés

Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság két jogalapra hivatkozott, amelyek közül az elsőt az egyenlő bánásmód elvének, a vállalkozás fogalmának és az egyetemleges felelősség szabályainak téves alkalmazására, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére, a másodikat pedig a versenyjog területén a bírságok esedékessége időpontjának meghatározására vonatkozó szabályok megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapította.

3.3. A felek érvelése

A GEA szerint a Bizottság fellebbezése elfogadhatatlan, mivel a Bizottságnak nem fűződik érdeke a fellebbezés benyújtásához, mivel a 2009-es határozat már nem képez olyan jogalapot, amely lehetővé tenné a bírság megfizetésének követelését, ezen túlmenően a vitatott határozat érvénytelen, mivel a bírság megállapításának elévülési ideje e határozat elfogadása előtt lejárt. A Bizottság szerint azonban érdeke fűződik ahhoz, hogy fellebbezést nyújtson be a megtámadott ítélettel szemben, mivel először is pervesztes lett a Törvényszék előtt előterjesztett kérelmei tekintetében, másodszor pedig, hogy a GEA, azzal érvelve, hogy ezen intézménynek a bírság kiszabására vonatkozó elévülési idő állítólagos túllépése miatt nem fűződik érdeke a fellebbezés benyújtásához, gyakorlatilag vitatja a vitatott határozat érvényességét.

A fellebbezésben a Bizottság két joglapra hivatkozott, amelyek egyesével két részből álltak.

Az első jogalap első részében a Bizottság azt kifogásolta, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta az egyenlő bánásmód elvét, a vállalkozás fogalmát és az egyetemleges felelősség szabályait, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság eltérően határozhatta volna meg a bírság azon részét, amelynek megfizetésére a GEA és az ACW egyetemlegesen voltak kötelesek. Az első jogalap második része, amelyet a Bíróság elsőként vizsgált meg, az indokolási kötelezettség megsértésén alapult.

Az első jogalap második részében a Bizottság azt állította, hogy a megtámadott ítélet 111. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint megsértette az egyenlő bánásmód elvét, az említett ítélet 108–110. pontjában kifejtett ellentmondásos indokoláson, és különösen az ítélet 108. pontjában tett azon homályos megállapításon alapul, miszerint „a Bizottság biztosan meghatározhatta volna eltérően a bírság azon részét, amelynek megfizetésére az ACW és a [GEA] egyetemlegesen kötelesek maradtak”. A GEA vitatja ezen érvelést.

Az első jogalap első részében a Bizottság azt állította, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 108. pontjában tévesen állapította meg, hogy a Bizottság eltérően tudta volna meghatározni a bír-

²⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62018CC0823>.

²¹ 2018. október 18-i GEA Group kontra Bizottság ítélet (T-640/16, EU:T:2018:700).

ság azon részét, amelynek megfizetésére a GEA és az ACW egyetemlegesen kötelesek voltak annak érdekében, hogy korlátozza a bírság azon részét, amelynek megfizetésére egyedül a GEA kötelezhető, ezáltal tévesen alkalmazta az egyenlő bánásmód elvét, amikor figyelmen kívül hagyta a Bíróságnak a vállalkozás fogalmára és az egyetemleges felelősségre, valamint az egységes gazdasági vállalkozáson belüli leányvállalatnak nyújtott bírságcsökkenés következményeire vonatkozó ítélkezési gyakorlatát. A GEA ezzel szemben azt állítja, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság minden objektív igazolás nélkül megsértette az egyenlő bánásmód elvét. A Bizottság állításával ellentétben ez az elv nemcsak különböző vállalkozásokra, hanem az azonos vállalkozás részét képező társaságok egymás közötti viszonyaira is alkalmazható.

A második jogalap első részében a Bizottság lényegében azt kifogásolta, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó bírság esedékességének időpontját csak a vitatott határozatról szóló értesítés kézhezvételének időpontjától lehet meghatározni. A második jogalap második része, amelyet a Bíróság szintén elsőként vizsgált meg, az indokolási kötelezettség megsértésén alapul.

A második jogalap második részében a Bizottság azt kifogásolta, hogy a Törvényszék nem indokolta meg kellőképpen a megtámadott ítélet 126. pontjában tett megállapítását, amely szerint meg kell állapítani, hogy a bírságok megfizetésére vonatkozó kötelezettség kizárólag a vitatott határozat 1. cikkéből ered, és hogy e bírságok esedékességének időpontját csak az e határozatról szóló értesítés kézhezvételének időpontjától lehetett meghatározni. A GEA erre azt válaszolja, hogy a megtámadott ítéletet megfelelően indokolták.

A második jogalap első részében a Bizottság azt kifogásolta, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 126. pontjában megállapította, hogy a jelen ügyben a bírság esedékességének időpontját csak a vitatott határozatról szóló értesítés kézhezvételének időpontjától lehet meghatározni. A Bizottság úgy érvel, hogy jogosult volt módosítani a kiszabott

bírság összegét és az egyetemleges felelősséget, anélkül hogy szükségszerűen meg kellett volna határozni a bírság esedékességének új időpontját. Így a Bizottság úgy véli, hogy még ha a vitatott határozattal módosította is a 2009. évi határozat rendelkező részének a bírság összegét és az egyetemleges felelősséget meghatározó részeit, nem volt köteles a kiszabott bírság esedékességét a vitatott határozat közlését követő időpontban meghatározni, ezért a jelen ügyben annak érdekében, hogy a GEA ne kerüljön hátrányosabb helyzetbe az ACW-hez és a CPA-hoz képest, jogosult volt a bírságok esedékességének időpontját 2010. május 10-ében meghatározni. A GEA szerint igaz ugyan, hogy a Bizottság jogosult meghatározni azt az időpontot, amikortól a bírság esedékessé válik, és azt az időpontot, amelytől kezdve a késedelmi kamat felszámíthatóvá válik, e jogkör azonban nem terjed ki a késedelmi kamatok esedékessége időpontjának olyan meghatározására, amely megelőzi a bírság megállapításának időpontját. Következésképpen a GEA szerint, mivel a bírság esedékességének időpontja nem állapítható meg a vitatott határozat közlését megelőző időpontban, a bírság megfizetésére vonatkozó kamatok csak e határozat közlésének időpontjától válhatnak esedékessé azon elvnek megfelelően, miszerint a járulékos összeg a főköveteléshez igazodik.

3.4. A Bíróság megállapításai

A fellebbezés elfogadhatóságának tekintetében a Bíróság megállapította, hogy az uniós intézményeknek semmilyen érdeket nem kell igazolniuk ahhoz, hogy fellebbezést nyújthassanak be a Törvényszék határozatával szemben²², amelyet a Bíróság alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése²³ is alátámaszt, így a Bizottság szabadon mérlegelheti annak célszerűségét, hogy fellebbezést nyújtson be a Törvényszék határozatával szemben. Következésképpen a fellebbezést elfogadhatónak kell tekinteni.

Az első jogalap második része vonatkozásában a Bíróság megállapította, hogy az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot

²² 1999. július 8-i Bizottság kontra Anic Partecipazioni ítélet, C 49/92 P, EU:C:1999:356, 171. pont.

²³ Az unió és az alkalmazottai közötti jogviták esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és uniós intézmények is, amelyek a Törvényszék előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

adjon, amely az eljárás felei által előadott összes érvet kimerítően és egyenként követi.²⁴ Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant elutasította.

Az első jogalap első része tekintetében a Bíróság megállapította, hogy az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elve²⁵, amelyet a Bizottságnak tiszteletben kell tartania, amikor bírságot szab ki az uniós versenyjog szabályait megsértő vállalkozásokra, és meghatározza annak összegét²⁶. Amennyiben több jogi személy is felelősségre vonható az uniós versenyjogi szabályok megsértésében való részvételért amiatt, hogy ugyanazon vállalkozás részét képezik, amellyel szemben ez a jogsértés kifogásolható, a Bizottság e rendelkezés értelmében jogosult velük szemben egyetemleges bírságot kiszabni²⁷. A fenti megfontolásokból következik, hogy a Bizottság jogszerűen állapíthatta meg, hogy a GEA, az ACW és a CPA egy és ugyanazon vállalkozást alkotnak, amely a különböző egymást követő konfigurációiban elkövette a szóban forgó jogsértést, összességében pedig a Bíróság az első jogalap első részének helyt adott.

A második jogalap második része vonatkozásában a Bíróság megállapította, hogy tekintettel arra, hogy a Törvényszékre háruló indokolási kötelezettség azt követeli meg, hogy a Törvényszék világosan és egyértelműen ismertesse az általa követett érvelést oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott határozat indokait²⁸, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét, a jelen ügyben elegendő megállapítani, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 122–125. pontjában kifejtett érvelés lehetővé teszi mind a Bizottság számára, hogy megismerje azokat az indokokat, amelyek alapján a Törvényszék helyt adott a GEA által első fokon felhozott ötödik jogalap első részének, mind pedig a Bíróság számára, hogy elegendő adattal rendelkezzen a bírósági felülvizsgálat gyakorlásához. Ennélfogva a Bíróság a második jogalap második részét mint megalapozatlant elutasította.

A második jogalap első része tekintetében a Bíróság megállapította, hogy a 2009. évi határozat 2. cikke második bekezdése 31. és 32. pontjának elő-

ször is az időközben megsemmisített 2010. évi határozattal, majd a vitatott határozattal történt módosítása kizárólag az ACW-vel szemben kiszabott bírság összegére és az egyetemlegességi viszony újbóli meghatározására vonatkozott, nem pedig magának a bírságnak a kiszabására, sem pedig annak teljes összegére. Így tehát ellentétben azazal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 126. pontjában megállapított, a 2009. évi határozat 2. cikke a GEA, az ACW és a CPA bírság megfizetésére vonatkozó kötelezettségének jogalapja, nem pedig a vitatott határozat 1. cikke. A Bíróság szerint tehát a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 126. pontjában megállapította, hogy a bírságok esedékességének határideje csak a vitatott határozatról szóló értesítés kézhezvételének napjától határozható meg. Ennélfogva a Bíróság a második jogalap első részének helyt adott.

A Bíróság érvelése szerint összességében a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

4. Összegzés

A Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, ha a fellebbezés megalapozott.²⁹

A Bíróság a Törvényszék 2018. október 18-i ítéletét³⁰ hatályon kívül helyezte. Mivel jelen ügyben a Bíróság nem rendelkezett az ahhoz szükséges információkkal, hogy jogerősen határozzon az első fokon felhozott valamennyi jogalapról, az ügyet – összhangban a főtanácsnoki indítványban foglaltakkal – visszautalta a Törvényszék elé, és a költségekről az ítéletében nem határozott.

A jogvita legfőbb tárgya a Bizottság által a jogsértés okán kiszabott bírságösszegnek a cégcsoporton belüli vállalkozások közötti megosztása és ehhez kapcsolódóan az egyenlő bánásmód követelménynek az érvényesülése volt. Az egyenlő bánásmód elve az Európai Unió jogának egyik legfontosabb általános alapelve. Eredetileg a közös piac működésével összefüggésben játszott szerepet a közösségi jogban természetes személyek vonatkozásában, például az állampolgárságon vagy

²⁴ Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikke és 53. cikkének első bekezdése szerint.

²⁵ Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke.

²⁶ Az 1/2003. rendelet 23. cikkének (2) bekezdése.

²⁷ 2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet, C 247/11 P és C 253/11 P, EU:C:2014:257, 120. pont.

²⁸ Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikke és 53. cikkének első bekezdése szerint.

²⁹ Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése.

³⁰ A 2018. október 18-i GEA Group kontra Bizottság ítélet (T-640/16, EU:T:2018:700).

nemen alapuló megkülönböztetés tilalma a foglalkoztatásban. A jog továbbfejlődésének köszönhetően azonban az elv már más tilalmazott diszkriminációs szempontokat is magában foglal.³¹ Az egyenlő bánásmód követelménye szerint az azonos helyzeteket azonos, míg az eltérő helyzeteket eltérő módon kell kezelni. Ebből következik, hogy az azonos helyzeteket tilos eltérően, valamint az

eltérő helyzeteket tilos azonosan kezelni. Ebből kifolyólag a Bíróság helyesen állapította meg, hogy mivel az eljárás alá vontak ugyanazon vállalkozás részét képezik, amellyel szemben ez a jogsértés kifogásolható, a Bizottság jogosult velük szemben egyetemleges bírságot kiszabni. A bírósági eljárásnak azonban még nincs vége, a kérdéses jogalapok elbírálása a Törvényszék előtt folytatódik.

³¹ TILK Péter (szerk.): Az uniós jog és a magyar jogrendszer viszonya, PTE-ÁJK, Pécs, 2016, MOHAY Ágoston: Az uniós egyenlő bánásmód joganyag és implementációja a magyar jogban..